

Jeremjáš 3,21- 4,2: Na holých návrších je slyšet volání, pláč a prosby synů izraelských. Zvrátili svou cestu, zapomněli na Hospodina, svého Boha. „Vraťte se, synové odpadlí, já vaše odpadlictví vyléčím. „Zde jsme, přišli jsme k tobě, neboť ty jsi Hospodin, náš Bůh. Věru, klamavé jsou pahorky, halasící hory! Věru, jen v Hospodinu, našem Bohu, je spása Izraele. Ohava požírala už od našeho mládí, čeho otcové těžce nabyli: jejich ovce i dobytek, syny i dcery. Ležíme v hanbě, přikryti pohanou, neboť jsme hřešili proti Hospodinu, svému Bohu, my i naši otcové, od svého mládí až do tohoto dne. Neposlouchali jsme Hospodina, svého Boha.“ „Obrátíš-li se, Izraeli, je výrok Hospodinův, obrať se ke mně! Jestliže odstraníš své ohyzdné modly, abych je neměl na očích, a nebudeš se toulat, budeš-li přísahat: ‚Jakože živ je Hospodin‘ a dbát pravdy, soudu a spravedlnosti, pak si budou jeho jménem žehnat pronárody a budou se jím chlubit.“

1.List Korintským 7,17-23: Každý ať žije v tom postavení, které měl od Pána, když ho povolal k víře. A tak to nařizují v církvích všude. Jsi povolán jako žid? Nezatajuj svou obřízku. Jsi povolán jako pohan? Nedávej se obřezat. Nezáleží na tom, zda je někdo obřezán nebo není, ale na tom, zda zachovává Boží přikázání. Nikdo ať neopouští postavení, v němž ho Bůh povolal. Byl jsi povolán jako otrok? Netrap se tím. Ale kdyby ses mohl stát svobodným, raději toho použij. Koho Pán povolal jako otroka, má v Pánu svobodu. Koho povolal jako svobodného je v poddanství Kristově. Bylo za vás zapláceno výkupné, nebuďte otroky lidí!

Marek 1,14-20: Když byl Jan uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a kázal Boží evangelium: „Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangelium.“ Když šel podél Galilejského moře, uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak vrhají síť do moře; byli totiž rybáři. Ježíš jim řekl: „Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí.“ Ihned opustili síťe a šli za ním. O něco dále uviděl Jakuba Zebedeova a jeho bratra Jana; ti byli na lodi a spravovali síťe. Hned je povolal. A zanechali na lodi svého otce Zebedea s pomocníky a šli za ním.

Povolání

Po prvním přečtení nás nejspíš napadne: Jak mohli ti muži jen tak všechno opustit a jít s Ježíšem. Když se podíváme na svůj příklon k Ježíši, docela jistě řekneme, že jde o proces, dlouhodobý proces. Ono jde pro nás o zdůraznění prvního kroku – a ten musí být, řekla bych rázný. Možná můžeme mít období, kdy jen tak oťukáváme situaci, ale bez pevného rozhodnutí opustit to, co nám poskytuje zázemí, určitou jistotu, budeme dál nemastní, neslaní. Jinak řečeno být připraven dávat v sázku své životní jistoty, svěřovat se do vůle Boží, hledat ji. Bez toho nemůžeme být rybáři lidí. Nebudeme ani nemůžeme vytahovat lidi z vody, ze složitých životních situací a ukazovat jim nové

životní nasměrování, protože sami se jím plně neřídíme. Nebudeme věrohodní. Jaká je naše vlastní cesta následování – to je otázka položená nám dnešním čtením.

Boží evangelium: Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Ježíš zvěstuje příchod Boží vlády. Bůh se ujímá své vlády ve světě. Co to znamená, jak bude vypadat, jak tu vládu poznáme, bude platit plošně, nebo jen probleskovat tam či onde? Na Ježíšově jednání popsaném v celém evangeliu se učíme rozumět a vidět, jaké to bude. Nepopírá, že rozhodnutí věřit, učit se žít podle Ježíše, už bude znamenat v životě jen samou pohodu. Evangelista Marek nám to dál popisuje, za všechna kolísání učedníků připomínám toho nejaktivnějšího, nejhorkokrevnějšího, vřelého a přesvědčeného Šimona – Petra.

Ježíš nevyhlašuje své evangelium v Jeruzalémě ani v Římě, ale v Galilei – na okraji Izraele, šlo o ne příliš zbožné prostředí.

Dočítáme se, že na své životní cestě nechce jít sám. Může nás zarážet, že jako Boží Syn, vtělení Boha, vůbec někoho potřebuje. Proč je to pro Ježíše důležité? Nechce jít sám, povolává člověka, tebe, mě jménem. Boží vláda se nechce bez lidí obejít. Panovník Hospodin nebude jednat jako absolutistický monarcha, ale povolává k té vládě nás, lidi. Proto na každém z nás záleží, na tom, jak povedeme svůj život, zda budeme zastávat pravdu, spravedlnost a respektovat soud. Budeme-li schopni tak jednat v náboženské obci, zastávat to jako celá diecéze a následně církve, pak k Pánu Bohu přijdou mnozí další a budou o něm mluvit jako o svém Bohu, laskavém Otci.